

Þýska undrið, auðvaldið og Adolf Hitler. 10; Stríðsglæpir Bandamanna

Ætli komi að því að réttað verði yfir Bandamönnum fyrir stríðsglæpi þeirra eins og; framleiðslu Bandaríkjanna á kjarnorkusprengrunni undir forystu Gyðingsins, (Julius) Robert Oppenheimer (1904-1967), sem átti sér þann draum að brenna þýskar borgir í helvítisloga; kjarnorkusprenningar Harry S. Truman í Nagasagi og Hírósíma; eldsprengrum í Dresden og Hamborg; víðtækum sprengruárásum á Berlín; stíflusprengrum; árásinni á Wilhelm Gustloff, SS Thielbek og SS Cap Ancona, sem öll fluttu flóttamenn – Gyðinga einnig – frá víglínunni í austri.

Rússar sökkðu Wilhelm Gustloff (skírt eftir erindreka Þjóðverja, sem Gyðingur myrti með köldu blóði), Bretar hinum tveim. Tugþúsundir voru drepnar, u.þ.b. átta sinnum fleiri en fórust með Titanic.

Við afrekaskrána má bæta við nauðgunum bandarískra hermanna á japönskum konum; nauðgunum og vændirekstri hermanna Bandamanna (Breta, Bandaríkjanna og Frakka); fjöldaftökum á þýskum uppgjafahermönnum; fjöldaftökum Júgóslava á u.þ.b. 50.000 stríðsföngum (með vitorði Breta); eldsprengruregni Bandaríkjanna á Tókíó, sem drápu um 100.000 óbreytta borgara; dauðabúðum Eisenhower fyrir þýska uppgjafahermenn og hausjúpusöfnun bandarískra hermanna í Japan. Bandaríkjamenn drápu rúma milljón Þjóðverja í nefndum búðum.

Þar við bætast fjöldaflutningar á Þjóðverjum til Síberíu, aftökur stríðsfanga, vinnuþrælkun sigraðra Þjóðverja; hjarðbrottrekstur Þjóðverja frá heimilum sínum í Prússlandi og Sudetenland; fjöldanauðganir Rauða hersins samkvæmt skipunum böðulsins og Gyðingsins, Lazar Moiseyevich Kaganovitch (1893-1991), „Úkraínuböðulsins,“ sem var hægri hönd og mágur aðalritara Byltingarflokks (Kommúnistaflokks) Ráðstjórnarríkjanna, Joseph Vissarionovich Stalin (1878-1953).

Sum fórnarlambanna skýrðu frá því, að sovésku konurnar í hernum hefðu horft á og skemmt sér hið besta, þótt þetta athæfi sjálfsagt. En það þótti ekki blaðamanninum, Natalya Gesse, sem var nán vinur Andrei Sakharov (1921-1989). Hún sagði:

„Rússnesku hermennirnir nauðga öllum þýskum konum frá átta ára aldri til áttræðs. ... [Rauði herinn] var her nauðgara.“ Fjöldi kvenna framdi sjálfsmorð.

Rauðu dólgaðarnir létu sér þó ekki nægja þýskar konur. Fyrirnefndur fréttamaður, Vasily Grossman, uppgötvaði, að rússneskar, pólskar, hvít-rússneskar og úkraínskar konur urðu einnig fyrir barðinu á þeim.

Breski sagnfræðingurinn, Anthony Beevor, höfundur bókarinnar „Hruns Berlínar 1945“ (Berlin: The Downfall 1945), leiðir að líkum og upplýsingum sjúkrahúsa í Berlín, að um 100.000 kvenna í Berlín hafi verið nauðgað af hermönnum Rauða hersins. Þýski sagnfræðingurinn, Miriam Gebhardt, telur 190.000 líklegri tölu.

Trúlega hafa um 10.000 hinna ólánsömu kvenna látist vegna áverka eða tekið eigið líf. Hlutfallið er þó trúlega allmiklu hærra fyrir þær 1.4 milljónir kvenna í Austur-Prússlandi, Pomerania/Pommern (í Þýskalandi og Póllandi) og Sílesíu (ýmist í Úkraínu eða Póllandi), sem voru fórnarlömb nauðgara. Talið er, að um tveim milljónum kvenna á herteknum svæðum hafi verið nauðgað.

<https://rarehistoricalphotos.com/hitler-reacts-kiss-woman-1936/>